KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Pohjolan edustajia Hotel Exelsiorissa
Roomassa 23. 9. 1951

MARRASKUU
NOVEMBER

N:o 11 - 1951

Tilatkaa myytäväksenne oma joulujulkaisunne

KUUROJEN JOULU 1951

36 sivua - Arvokkaita kirjoituksia - Paljon kuvia

Hinta ainoastaan **100** markkaa

Yksityiskappaletilauksiin liitettävä 20 mk postimaksuksi

Entistä paremmat myyntipalkkiot:

10— 50 kpl.	10:—	kappaleelta
51— 100 »	15:—	»
101—1000 »	20:—	»
yli 1000 »	25:—	»

Ansaitkaa itsellenne hyvät joulurahat. Myykää joululehtiämme kaikille ja kaikkialla. Siten tuette oman liittonne tekemää laajaa valistustyötä koko maassamme.

Paras myyntiaika on ennen joulua.

Tehkää heti tilauksenne ilmoittamalla haluamanne kappalemäärä osoitteella:

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

HELSINKI, Liisank. 27 E 10

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

MARRASKUU | 56. VUOSIKERTA | N:o 11 · 1951

KUUROJEN MAAILMANKONGRESSI ROOMASSA

Suurin toivein vastaanotettu Maailmankongressi pidettiin Roomassa syyskuun 19—23 päivinä. Järjestäjäin ilmoituksen mukaan osallistui siihen yli 30 maata ja 600 valtuutettua. Pohjoismaat olivat myös edustettuina. Suomea edusti Opetusministeriön matkarahan saaneena toimittaja Rurik Pitkänen, Ruotsia arkkitehti Gösta Wiberg ja toimittaja Hugo Edenås sekä kuurojenkoulujen tarkastaja, rehtori J. Johansson (joka osallistui kongressin yhteydessä pidettyyn opetus- ja kasvatusasioita käsittelevään kokoukseen), Tanskaa toimittaja Ole M. Plum, yliopettaja Sofus Kjær ja taidemaalari Viggo Chr. Hansen, Norjaa ammattiopettaja Nils Gjerstad ja hra Alb. Breiteig.

Italialaisen järjestelykomitean puolesta oli vastaanotto hyvin juhlallinen Palazzo Barberinissa syyskuun 18 p:n iltana. Palazzo Barberini on upea vanha palatsi. Sen huoneet ovat avarat, kaikki seinät ja katot arvokkain maalauksin koristetut. Tässä entisessä ylimyspalatsissa pidettiin kongressin istunnot seuraavinakin päivinä. Presidentti Vittorio Ieralla lausui valtuutetut tervetulleiksi erinomaisella viittomakielellä. Hän huomautti olevan tarpeellista, että koko maailman kuurot nyt järjestäytyisivät yhteiseksi Maailmanliitoksi, joka voisi tehokkaasti valvoa heidän etujaan ja kohottaa takapajulla olevissa maissa kuurojen asemaa. Sen jälkeen tarjoiltiin virvokkeita, hedelmiä ja mietoja viinejä.

Ulkonaiset puitteet ja pidetyt puheet lupasivat kongressille hyvää jatkoa. Kuitenkin havaittiin, että italialaiset vallitsivat kokonaan kongressissa ja määräsivät ja päättivät mitä tahtoivat, huomioonottamatta muiden maiden esityksiä. Heidän lähisukulaisensa ranskalaiset, espanjalaiset ym. — sekä merkillistä kyllä — saksalaiset tukivat heitä kaikessa. Pohjolan kansat, jotka esiintyivät yhtenäisenä ryhmänä ja olivat neuvottelukosketuksessa keskenään, suhtautuivat epäillen Maailmanliiton perustamiseen tässä kongresissa, koska pari kertaa aikaisemminkin oli sitä yritetty, mutta epäonnistuttu. Me kannatimme kyllä ajatusta, mutta hyvällä ja tasapainoisella pohjalla, jolle voitaisiin rakentaa voimakas järjestö mikä toimisi pitemmällä tähtäimellä. Italialainen komitea piti riittävänä, että nyt perustetaan Maailmanliitto ja valitaan sille kuusi varapresidenttiä, niinkuin sääntöehdotus määrää. Maailmanliiton perustamista kannatettiin. Sen kotipaikaksi tuli Rooma, presidentiksi Vittorio Ieralla ja pääsihteeriksi Cesare Magarotto. Varapresidenttien vaalissa sai Saksa 11, Tanska 10, U.S.A. 9, Ruotsi 8, Jugoslavia 8, Itävalta 6, Ranska 6, Suomi 5, Norja 5, Hollanti 3, Israel 3, Italia 3, Englanti 1 ja Turkki 1 ääntä. Kun varapresidentin paikkoja oli sääntöjen mukaan 6, olisi ollut luonnollista, että viimeisten saman äänimäärän saaneiden maiden — Itävallan ja Ranskan — välillä olisi toimitettu uusintaäänestys tai ratkaistu arvalla, kumpi saa varapresidentin paikan. Ahkeran kuiskuttelun ja Ranskan hyväksi tehdyn propagandan jälkeen toimitettiin uusintaäänestys Itävallan, Jugoslavian, Ruotsin ja Ranskan välillä, jolloin varapresidentin paikat saivat Saksan, Tanskan ja U.S.A:n lisäksi Itävalta 12, Jugoslavia 9 ja Ruotsi 9 äänellä Ranskan jäädessä 8 äänellä osattomaksi. Se pulma ratkaistiin ilman muuta lisäämällä varasihteeri, jonka paikan Ranska sai.

Mitään todellista johtoa käsittelyillä ja keskusteluilla ei ollut. Presidentti hoiteli pääasiassa muita tehtäviään ja otti vastaan virastoista ja hallituksesta kutsuttuja vieraita, poistuen usein paikaltaan sillä välin kun puhujat olivat ylhäällä hoitamassa edustusvelvollisuuksiaan. Olisi pitänyt olla joka istuntoon eri maista valittuna

Pohjoismaiden valtuutetut. Vasemmalta: Viggo Chr. Hansen, Sofus Kjær, Alb. Breiteig, Nils Gjerstad, Ole M. Plum, Gösta Wiberg, Hugo Edenås, Rurik Pitkänen.

Presidentti V. Ieralla (kesk.) lausuu tervetulleeksi alivaltiosihteeri Andreottin (ist. mikrofonin edessä). Ierallasta vas. pääsihteeri C. Magarotto ja oik. S. Kjaer tulkitsemassa englanninkielestä.

varapresidentit, jotka vuorollaan olisivat todella voineet huolehtia käsittelyjen ja keskustelujen johtamisesta. Muutama vakinainen sihteeri ei myöskään ennättänyt huolehtia kaikesta ja selostukset tulivat sen mukaisia, epätarkkoja.

Pohjoismaiden edustajat yhteisesti tekivät useita vakavia esityksiä, että Maailmanjärjestön tulisi luoda mahdollisuuksia hyödylliseen toimintaan ottamalla huomioon eri maiden ja kansallisuuksien toivomukset. Myös esitettiin, että Maailmanliiton virallisiksi kieleksi otettaisiin englanninkieli, jota ymmärretään kaikkialla maailmassa, kun sensijaan ranskankieli on etupäässä diplomaattien kieli. Samoin vaadittiin sääntöjen tarkistusta eri maiden esittämiä toivomuksia ja mahdollisuuksia vastaavaksi. — Esim. järjestön jäsenmaksu, joka tulee sääntöjen ja päätösten hyväksyneiden maiden maksettavaksi — jäsenluvusta ja maksukyvystä riippumatta — on 300.000 liiraa (noin 120.000 markkaa) ilman, että on mitään tietoa siitä, mitä tullaan saamaan vastineeksi, eikä parissa tilaisuudessa läsnäollut UNESCOn edustaja, joka lupasi järjestölle tukea, voinut antaa siitä mitään tarkempaa selvitystä.

Neljän Pohjoismaan valtuutetut pitivät yöllisen kokouksen ja vakavasti pohdittuaan kaikkia näkökohtia päättivät ilmoittaa italialaiselle komitealle, että Pohjoismaat eivät katso voivansa yhtyä Maailmanliittoon ennenkuin säännöt ovat tarkistetut. Jollei niin tehdä, jättävät Tanska ja Ruotsi varapresidentin paikkansa avoimiksi. Tästä jätettiin kirjallinen ilmoitus kongressin sihteeristölle ja 4:n pohjoismaan puolesta arkkitehti Viberg ilmoitti saman kongressin täysi-istunnossa.

Tämä ilmoitus sai aikaan suuren kohinan, mutta me katsoimme tehneemme velvollisuutemme valvoessamme meidät lähettäneiden valtioittemme ja liittojemme etuja, ja pysyimme järkähtämättä siinä kiinni. Siitä aiheutui myöskin se, että eri maitten valtuutetut (kun Maailmanliiton taakse nyt jäi ainoastaan 9 maata — suurimman osan siitä pidättäytyessä) oikeutettiin tekemään muutosehdotuksia sääntöihin, joista sitten Maailmanliiton väliaikainen sihteeristö tekee yhteenvedon lähetettäväksi kansallisten liittojen hyväksyttäväksi, joten ne voivat päättää yhtymisestä Maailmanliittoon paremmalla luottamuksella.

Viiden vuoden aikana on Pohjoismainen Yhteistyökomitea etsinyt mahdollisuuksia yhdistää Pohjolan kuuroja sellaisissa kysymyksissä, millä on merkitystä kaikille. Emme harkitsematta sitoudu uusiin velvoituksiin, joista ei maillemme ole hyötyä. Se olisi vastuuton. Nyt voimme Pohjoismaisen yhteistyön tilille merkitä senkin voiton, että kongressin järjestelykomitealle lähettämämme esityksen johdosta saimme lyhyet selostukset kongressin käsittelyistä ruotsinkielisinä, vaikka kovin heikkoina ja virheellisinä. Mutta hyvä näinkin. Yhdessä koetamme harkita myöskin Maailmanliiton sääntöjä ja tehdä sellaisen esityksen, joka kestää arvostelun ja tekee mahdolliseksi kansainvälisen yhteistoiminnan laajemmissa puitteissa. Tässä kongressissa osoitti Pohjoismainen yhteenliittymä voimansa.

Kongressin aikana kuultiin lukuisia esitelmiä ja alustuksia kuuroille tärkeistä kysymyksistä, joista myös

Presidentti Vittorio Ieralla tuntemattoman sotilaan haudalle lasketun kongressin seppeleen vieressä.

voitiin keskustella. Jokainen valtuuskunta esitti selostuksen maansa kuurojen lukumäärästä, opetuksesta ja työhönsijoittamisesta sekä sosiaalisista oloista, mikä oli hyödyllistä tietää.

Kongressin yhteydessä pidettiin pari erillistä kokousta, joissa ammattimiehet pohtivat kuurojen opetusta ja sen parantamista koskevia kysymyksiä, samoin lääkärit erikoisesti korvasairauksia ja niiden vastustamista. Näistä esitettiin selostukset kongressille.

Lopettajaisillalliset pidettiin Hotel Exelsiorissa ja olivat ne erinomaisesti järjestetyt. Loistava ympäristö, maukas ruoka ja hienot pöytäjuomat kohottivat tunnelmaa. Hyvä yhteisymmärrys vallitsi isäntien ja vieraitten kesken.

Tämä matka jäi kaikkine näkemyksineen ja elämyksineen elinajaksi osanottajain mieliin.

Rurik Pitkänen

VÄLÄHDYKSIÄ ROOMASTA

Kun tulimme Italiaan, näytti siltä kuin kaikki italialaiset olisivat olleet kuuroja. He käyttivät puhuessaan samanaikaisesti viittomia. Siksi me Pohjolasta tulleet kuurot saatoimme vaikeuksitta ymmärtää kaikkia ja tulla itsekin ymmärretyksi.

*

Varsin koleasta Pohjolasta, jossa syksyn viimat jo puhaltelivat, oli siirtyminen etelään merkillinen elämys. Oli kuumaa kuin keskikesän parhaina päivinä. Lämpömittari näytti 35° lämmintä varjossa, yöt olivat melkein yhtä lämpimät. Kävellessä hikoilimme ja kaipasimme päästä Välimeressä uimaan. Se oli kuitenkin liian kaukana ja kongressin ohjelma oli tiukka, jättämättä aikaa yksityisten mielitekojen täyttämiselle.

*

Kissa näkyy olevan Italiassa pyhä eläin. Joka paikassa niitä näkyi kaduilla ja toreilla, niitä puikkelehti ravintoloissa säärten välitse pöytien ja sohvien alla. Kukaan ei niitä hätyytellyt.

*

Kello 12 hiljentyy Italiassa kaikki elämä. Myymälät, liikkeet ja konttorit suljetaan. Väki häviää huoneisiinsa suljettujen ikkunaluukkujen taa nukkumaan »siestaa». Ajurit nukkuvat kuskipukeillaan miten parhaiten taitavat. Työmiehet hakeutuvat varjoon ja vetäytyvät pitkäkseen katukiville nukkumaan. Kello 15—16 alkaa työ jälleen uusin voimin. Myymälät ym. avataan ja ne ovat auki 20—21 asti.

*

Kaikkialla kaduilla on tarjoilua. Pikku pöytiä on sijoitettu talonpäätyjen eteen puhdas liina levitettynä ja tuolit kutsuvasti niiden vieressä. Kadullakulkija voi istahtaa tällaisen katukahvilan pöydän ääreen, saada nopeasti eteensä kupin mustaa kahvia, appelsiinijuomaa tai muuta virvoketta, jota nauttiessa sopii katsella vilkasta katuliikennettä.

*

Munkkeja ja nunnia liikuskelee kaikkialla mustissa tai ruskeissa kaavuissaan. Joskus näkyy jokin prelaatti värillisessä viitassaan, tuoden mieleen keskiajan. Kansaa kaikenväristä kulkee Rooman kaduilla, näkyy mustanharmaita mulatteja ja muita vieraita kansallisuuksia. »Kaikki tiet vievät Roomaan.»

*

Kannattaa käydä Vatikaanissa, Paavin omassa valtiossa. Siellä on kristikunnan huomattavin nähtävyys, Pietarinkirkko, jota rakennettiin monen Paavin aikana 120 vuotta. Se vihittiin v. 1626. Pituus on 210 ja korkeus 132 metriä. Sen loisteliaasta sisustuksesta mainittakoon Michelangelon »Pietà» — suuri kuvapatsas pronssista. Katolilaiset pyhiinvaeltajat ovat vuosisatojen aikana suudelmillaan kuluttaneet patsaan ukkovarvasta niin paljon, ettei siitä ole enää jälellä kuin puolet alkuperäisestä paksuudestaan. — Kirkon alla on kaikkien paavien sekä Ruotsin Kristiina-kuningattaren haudat.

Paavi asuu lämpimän vuodenajan vuoristossa Castel Gandolfossa, jossa käynti siirtää matkailijan takaisin keskiaikaan.

R.P.

Kuurojenpappien ehdotus uudesta piirijaosta

Eduskunnassa tehdyn raha-asia-aloitteen johdosta on kysymys neljännen kuurojenpapin viran perustamisesta jälleen tullut ajankohtaiseksi. Kun laajennettu piispainkokous viime vuonna teki asiasta esityksen Valtioneuvostolle, kirkkohallitus hankki kuurojenpapeilta lausunnon siitä, miten sielunhoitopiirit uuden viran perustamisen jälkeen järjestettäisiin. Kirkkohallitukselle jättämässään yhteisessä lausunnossaan papit esittivät seuraavaa piirijakoa:

T a m p e r e e n p i i r i: Uudenmaan, Hämeen ja Ahvenanmaan läänit sekä Turun ja Porin läänistä Vehmaan, Mynämäen, Piikkiön, Halikon, Maskun ja Loimaan kihlakunnat. Papin asuinpaikkakuntana Helsinki.

M i k k e l i n p i i r i: Mikkelin, Kuopion ja Kymen läänit. Papin asuinpaikkakuntana Mikkeli.

O u l u n p i i r i: Oulun ja Lapin läänit. Papin asuinpaikkakuntana Oulu.

V a a s a n p i i r i: Vaasan lääni sekä Turun ja Porin läänistä Ulvilan, Ikaalisten ja Tyrvään kihlakunnat. Papin asuinpaikkakuntana Vaasa.

Kuurojen ammattikoulu

Kuuromykkäin ammattikoulusta 1 p:nä heinäkuuta 1948 annetun asetuksen 3 §:n nojalla kauppa- ja teollisuusministeriö on nähnyt hyväksi kutsua edelleen 30 päivänä kesäkuuta 1954 päättyväksi kolmivuotiskaudeksi Kuuromykkäin ammattikoulun johtokunnan puheenjohtajaksi johtaja U r h o K i e r i m o n, varamiehienään opettaja Paavo Brusila, sekä jäseniksi vaatturi E l i a s S a v i s a a r e n, varamiehenään puuseppä Urho Lehtimäki, jaostopäällikkö E e r o M e t s o l a n, varamiehenään filosofianmaisteri Mauno Nevalainen ja tarkastaja J. K. P a l o m a a n, varamiehenään rehtori Lauri Kaisla.

Maanviljelijä Eero Salli

Syyskuun 27 p:nä kuoli kotonaan Kullaalla maanviljelijä Eero Salli aivohalvaukseen. Hänen äkillinen poismenonsa on syvästi järkyttänyt kaikkia ystäviä, erikoisesti Porin Kuurot Urheilijat seuraa, joka menetti etevän sihteerin. Emme osanneet aavistaakaan hänen aikaista poismenoaan parhaassa miehuutensa iässä.

Eero Salli syntyi Laviassa 4. 4. 1920. Hän kävi Turun kuurojen koulun, saaden päästötodistuksen 1936. Koulunkäyntinsä jälkeen hän palasi Laviaan, syntymäkotiinsa, hoitamaan isänsä maatilaa. Avioliiton solmittuaan 1945 hän muutti Kullaalle.

Ennen kaikkea urheilu oli hänelle sydämen asia. Nuoruudessaan hän oli ollut Tampereen Kuurojen Urheiluseuran jäsenenä ja Kiikan Kuurojenyhdistyksen johtohenkilönä. Myöhemmin hän siirtyi Porin Kuurojen Urheilijain jäseneksi. Kun hän oli lahjakas ja luotettava, valittiin hänet tämän seuran ja Porin Kuurojenyhdistyksen johtokuntiin. Niissä hän toimi kuolemaansa asti.

Hän oli harvinainen sananparsien ja kaskujen mestari, jollaista harvoin kuuroissa löytyy, sekä leikkisä ja huumorintajuinen mies. Kodissaan hän oli aina vieraanvarainen isäntä ja ystävällinen kaikille siellä kävijöille. Nyt hän ei enää ole meidän joukossamme ja hänen sijansa tuntuu tyhjältä.

Eero Sallin ruumiinsiunaus toimitettiin Kullaan hautausmaalla lokak. 13 p:nä klo 13. Omaiset ja ystäväjoukko olivat läsnä osoittamassa viimeistä kunnioitustaan rakkaalle poismenneelle. Ruumiinsiunauksen toimitti pastori Paunu. Seppeleitä laskivat puoliso ja omaiset sekä lukuisat ystävät. Myös Porin Kuurojen Urheilijain puolesta laskettiin seppele. Tilaisuudessa herra U. Lehtimäki piti lyhyen muistopuheen hyvälle poismenneelle ystävälle. Lisäksi toivat adresseja mm. Porin Kuurojen Yhdistys ja Tampereen Kuurot Urheilijat. Tarjottiin kaikille kahvit Holpin taloon järjestetyssä hiljaisessa muistotilaisuudessa, esitettiin lauluja ja pidettiin puheita Eero Sallin muistolle.

EERO SALLIN MUISTOLLE

Ystävä, tieto Sinun kuolemastasi tuli yllättäen ja se koski kipeästi myös Porin Kuurojen Urheiluseuran jäseniin. Kuuluit seuran toimeliaimpiin voimiin ja paikkasi on vaikeasti täytettävissä. Sihteerinä olit hyvä tuki seuran toiminnassa, mm. viime kesänä järjestetyt Suomen kuurojen mestaruuskilpailut ja seuran 10-vuotisjuhlat vaativat Sinulta tarmoa ja määrätietoista tehtäviesi suorittamista. Ylisihteerin vastuun olit ottanut itsellesi ja täytit tehtäväsi hyvin. Sanoit kerran, että tämä suuri tehtäväsi olisi viimeinen. Emme silloin aavistaneet, että kuolema oli näin pian tempaava Sinut joukostamme.

Valitsit entisen luokkatoverisi elämänkumppaniksesi, erosit syntymäkodistasi ja siirryit uuteen ympäristöön, jolloin keskitit voimasi elämäntehtävääsi maanviljelykseen, Saavutit taidon hoitaa maatilaasi nykyajan kehitystä vastaavalla ja tuloksia tuottavalla tavalla. Olit alaasi innostuneen ja maahan kiintyneen suomalaisen miehen perikuva. Työlläsi ja toiminnallasi osoitit olevasi oikea mies, täytit hyvin paikkasi ihmisten keskuudessa ja jätit mieliimme valoisan ja hyvän muiston. Nukkuos rauhassa väsynyt matkamies.

Ystäväsi B r u n o.

Kysymys viittomakielestä

Pohjoismaiden yhteisestä viittomakielestä ollaan jonkin verran huolestuneita, joskin uusien viittomien joukossa on hyviäkin.

Nykyisin harrastetaan yleisesti rationalisoimista, mikä merkitsee sitä, että pyritään parantamaan työtehoa ja tuotannon laatua ym. tarkoituksenmukaisilla järjestelyillä, jotka vähentävät rasituksia, säästävät aikaa ja rahaa.

Viittomakielen yhtenäistämispyrkimyksissä lienee nähtävänä samaa rationalisoimista. Mikäli tässä onnistuttaisiin, se merkitsisi huomattavaa helpotusta kuurojen sekä kotoisessa että kansainvälisessä yhteyden pidossa.

Onnistuneita viittomaehdotuksia ovat esim. kahvi, jäsen, punainen, valkoinen, puuseppä jne. Epäonnistumista näen ennenkaikkea mm. numeroissa. Komitean ehdottamat numerot ovat kuitenkin eräin kohdin vaikeasti ymmärrettäviä ja kankeita. Ne vaativat paljon harjaantumista ja tottumusta. Pitkältä etäisyydeltä — etenkin juhlapaikoissa — esim. lukuja 6—9 on vaikea eroittaa. Kyllä meikäläiset numerot tuntuvat luontevammilta ja johdonmukaisemmilta. Epäonnistuneina pidän myöskin viittomia ikä, ruma, kivenhakkaaja jne. Viittomat kivenhakkaaja ja kuvanveistäjä ovat ensi silmäyksellä miltei samanlaiset antaen aihetta erehdyksille. Parasta kai olisi yhdistetty viittoma: kivi + hakkaaja.

Tämä on vain henkilökohtainen mielipiteeni. Hyvät lukijat: mikä on Teidän mielipiteenne? Miellyttääkö ehdotus Teitä? Miellyttääkö meikäläinen viittomakieli Teitä? Minkä vuoksi? — Kirjoittakaa siitä Kuurojen Lehteen.

Seuratkaamme tarkoin lehdessä julkaistuja kuvasarjoja.

Ajatelkaa: Rikkaruohoja on paljon, mutta — hyviä vähän.

E. Hyrkäs.

*

Jokainen tietenkin pitää parhaana sitä, mihin on tottunut. Uusi herättää vastustusta ja väärinymmärrystä, kuten tästäkin näkyy. Numerot ovat nyt sellaisina hyväksytty, jollaisina ne esiintyvät useimmissa muissakin maissa. Numeroita 6—9 pitkältä etäisyydeltä esitettäessä on kansainvälisissä kokouksissa otettava molemmat kädet avuksi, nostettava vasen käsi pystyyn sormet harallaan ja oikeasta (peukalosta lukien) niin monta sormea kuin on tarpeen. 10 on molemmat kädet ylhäällä kaikki sormet harallaan. 17 taasen näytetään kuten 10 + 7. Lähietäisyydeltä riittää aivan hyvin uudet numerot — ne ovat yhtä selviä kuin entisetkin, kunhan silmä tottuu niitä lukemaan. »Kivenhakkaaja» osoittaa selvästi, että talttaa nyrkissä puristavaa vasenta kättä lyödään raskaalla vasaralla, jota kuvaa nyrkkiin puristettu oikea käsi. »Kuvanveistäjää» taas osoittaa sormien puristuksessa olevan vasaran naputtelu kevyesti vasemmassa nyrkissä pidettyyn talttaan. »Ikä» ei ennen ollut meidän viittomissamme. Se on uusi sana, jonka tilalla ennen käytettiin merkkiä »vanha». Ei esim. 10-vuotias lapsi ole vielä vanha, kun kysytään hänen ikäänsä. »Ruma» on täsmälleen sellainen kuin ennen meillä, samoin »kaunis». Useimmat hyväksytyt viittomat ovat meillä ennestään olleet käytännössä. Hyvä on, että ne tulevat näin käytäntöön muuallakin. Kansainvälinen yhteistoiminta on sekä ottamista että antamista, jos mielii sen menestyä. Jos joku keksisi uusia viittomia niille sanoille, joilla ei ennestään ole vakiintunutta merkkiä, sopii siitä kirjoittaa minulle. Sellaisia on esim. sana »plastik» ym. viime aikoina käytäntöön tulleet uudet muoviaineet.

R. Pitkänen.

EFFATA

(Salmettaresta 16/10 -51)

Kankaalla kulkiessani on huomiotani, kuten niin monen muunkin, kiinnittänyt vaaleaksi maalattu talo, kulmatontilla, lähellä Hipin kauppaa ja alikäytävää. Ei talossa sinänsä mitään erikoista ole, mutta talon vaaleaan seinään on maalattu mustilla kirjaimilla otsikossa oleva sana E f f a t a. Mitä se mahtanee merkitä, ei ole tiedossani ollut. Siksipä ajattelinkin poiketa taloon ja ottaa selvää siitä. Sen mitä talossa käydessäni kuulin ja näin, kerronkin nyt tässä, että arvoitus selviäisi muillekin kuin minulle.

Ovella pysähdyin hetkeksi nähdessäni nimikivellä sanat: IISALMEN KUUROT r.y., tiesin kyllä sennimisellä yhdistyksellä olevan jonkinlaisen mökkipahasen täälläpäin, mutta sitä en olisi uskonut, että tämä siistin näköinen talo olisi yksi ja sama, jonka näin syksyllä 1949, heti yhdistyksen ostettua kiinteistön. Siksi paljon oli talo muuttunut, ei ainoastaan ulkoa, vaan myös sisältä, kuten pian huomasin.

Sisään käydessäni oli siellä juuri illallisaika menossa, kahden pitkän pirtinpöydän ympärillä istui noin kymmenkunta miestä ja naista, suurimmaksi osaksi parhaassa iässä olevia. Toivotin hyvän iltani, johon vastattiin ja silloin vasta havaitsin, että kaikki olivat kuuroja, ei talossa ollut yhtään kuulevaa. Pöydästä nousi minulle ennestäänkin tuttu tätä yhdistystä johtava Veikko Lämsä tervehtien ja kehoittaen istumaan. Pian sitten siirryimme talon yläkertaan, jolloin Lämsä lyhyesti esitteli talon, siinä suoritetut uudistukset ja laajennukset, joista mainittakoon, koko talon uudet sähköt, huone lisää yläkertaan (konttorihuone), eteisen raput, viihtyisä tupakkakuisti ym. pienemmät korjaukset. Suurimmaksi osaksi on kaikki suoritettu talkootyönä. Remontti maksoi noin 300.000 mk. Tarkkaa summaa ei ole vielä, kun osa menoista on laskematta.

Vihdoin pääsimme itse asiaan: Kysyin mitä merkitsee talon seinään mustalla maalattu sana EFFATA? Silloin Lämsä selitti sen merkitsevän suomennettuna samaa kuin AUKENE. Kun en vieläkään käsittänyt, selitti hän sen minulle. »Olette kai lukenut Raamatusta kohdan, jossa kuuromykkä tuodaan Jeesuksen luo, jolloin Jeesus parantaa hänet, sanomalla EFFATA. Tämä yksi ainoa sana riitti kuuromykän parantamiseksi, hän sai kuulonsa takaisin, samoinkuin puhelahjansakin.»

Lämsä jatkoi: sana EFFATA — AUKENE, on siis lyhyesti selitettynä sama kuin vertaus tai tunnus. Se kuvastaa uskoamme, iankaikkiseen elämään ja toivomusta täällä maailman katoavaisuudessa.

Kuultuani tämän selityksen, kysyin vielä kuka sen on keksinyt, jolloin Lämsä naurahti, sanoen olevansa mieluummin sitä ilmoittamatta kuin ottavansa sen keksimisestä aiheutuneen kunnian itselleen.

Tämän jälkeen puhuimme vielä yhtä ja toista yhdistystoimintaan kuuluvaa ja nyt olen varma siitä että juuri tämä kaikessa hiljaisuudessa ahertava kuurojen järjestö on paikkakunnallamme vilkkaimmin toimiva ja juuri heidän keskuudestaan on tavattavissa paras yhteenkuuluvaisuus. Helppoa ei heidän osansa ole, sen totesin itsekin. Esim. ensi talven polttopuut puuttuvat kokonaan, jäljellä olevat riittävät tuskin kuukaudeksi. Silti he eivät haluaisi pyytää yhteiskunnan apua, vaan tahtoisivat tulla omilla voimillaan toimeen.

Pankaamme sana EFFATA, sydämen asiaksi ja tukekaamme kaikin mahdollisin keinoin kuurojen omatoimisuutta. Sillä nyt uskon minäkin, että kuurot ovat ahkeraa ja yritteliästä väkeä.

Ohikulkija.

Tähdenvälejä

KUUROJEN VALISTUSTALON AIKAANSAAMINEN

Helsinkiin on päivän polttavimpana kysymyksenä kuurojen keskuudessa. Valistustalon keräystoimikunta on jo pitänyt kokouksensa ja suunnitellut varojen keräyksen koko maasta mahdollisimman tehokkaaksi. Tarvitaanhan taloa varten kymmeniä miljoonia, että se saataisiin riittävän tilava ja tarkoituksenmukainen. Keräystoimikunta toivoo, että jokainen maamme kuurojen yhdistys ottaisi siihen osaa ja »haravoisi» alueensa läpikotaisin saadakseen mahdollisimman suuren rahasumman yhteiseen kekoon.

Keräyslupa on jo pyydetty. Lisää ohjeita annetaan sitten kun lupa saadaan. Nyt muistutamme vain liittomme vuosikokouksen yksimielisestä päätöksestä, ettei samanaikaisesti toimitettaisi mitään paikallisia varojenkeräyksiä. Pyydämme yhdistyksiä pitämään tämän kuurojen valistustalon varainkeräyksen muistissaan ja suunnittelemaan millä tavalla saataisiin paras mahdollinen tulos.

KUUROJEN JOULU 1951

toivotaan piakkoin saatavan painosta lähetettäväksi asiamiehille myytäväksi kautta maan. Se on runsaasti kuvitettu ja sisältää paljon mielenkiintoisia kirjoituksia. Kun sen tarkoituksena on tehdä kuulevalle yleisölle asiaamme tunnetuksi ja saada myynnistä kertynyt voitto — joka palvelee etupäässä aikakauslehtiemme julkaisutoimintaa — siksi suureksi, että se riittäisi muuhunkin liittomme valistustoimintaan, pyydämme jokaista kuuroa ryhtymään asiamieheksi tilaamalla joululehteä myytäväkseen mahdollisimman paljon (ei kuitenkaan niin paljoa, että osa jäisi myymättä palautettavaksi).

Rep.

JOKO OLET VARMISTANUT JOULURAHASI?
— Sen teet helpoimmin tilaamalla myytäväksesi
KUUROJEN JOULUA
Yli 100 kappaleen myynnistä saat palkkiota 20 markkaa ja yli 1.000 kappaleen myynnistä 25 markkaa kappaleelta. Hanki itsellesi hyvä rahallinen tulo ja tue samalla oman liittosi toimintaa!

Liittomme uutisia

Keskushallituksen kokouksessa 20. 10. 51 käsiteltiin mm. seuraavat asiat:

Tutustuttiin liiton tiliasemaan kuluvan vuoden kolmelta neljännekseltä.

Hyväksyttiin liittomme edustajain matkalasku osanotosta Drammenissa 23—26. 7. pidettyyn Pohjoismaisen viittomakielikomitean kokoukseen.

Keskusteltiin kolehtirahaston käyttämisestä kuurojen hengelliseen ja valistustyöhön yleensä.

Merkittiin sihteerin vuokra korotetuksi samassa suhteessa kuin muutkin vuokrat valtioneuvoston päättämillä prosenttimäärillä.

Päätettiin suorittaa liiton toimistohuoneiston siivouksesta palkkiota.

Oikeutettiin liiton sihteeri kiireellisinä aikoina palkkaamaan toimistoon lisä-apua, josta maksetaan tuntipalkka laskun mukaan.

Päätettiin erinäisten avustusten anomisesta liiton toimintaa varten ensi vuodeksi.

Päätettiin painattaa 10.000 kpl. onnitteluadresseja ja 10.000 kpl. surunvalitteluadresseja niin pian kuin liiton rahallinen asema sen sallii.

Vahvistettiin Kuurojen Joulun ja De Dövas Jul'in myyntihinnaksi 100 mk kappaleelta ja myyntipalkkiot samoin prosenttimäärin kuin edellisinäkin vuosina. — Ruotsinkielisen joululehden toimitukselle päätettiin suorittaa palkkio laskun mukaan.

Myönnettiin pastori Lauri Paunulle pyynnöstä ero Kuurojen Lehti — Tidskrift för Dövan toimituskunnasta ja hänen tilalleen valittiin herra Börje Ahlbäck.

Hyväksyttiin suoritettavaksi matkakorvauksia puhujain lähettämisestä esitelmäpäiville.

Päätettiin ryhtyä toimenpiteisiin tilityksen saamiseksi Helsingin Arpajaistoimistolta (hra B. Bengström), joka oli jättänyt 28. 2. 51 päättyneet arpajaiset tilittämättä ja maksanut vain osan niiden tuottamasta voitosta.

Kuurojen vuosikirjaa ei katsottu kannattavan julkaista sen vaatimien suurten kustannusten ja pienen menekin vuoksi.

Liiton sihteeri esitti selostuksen Roomassa 19—23. 9. pidetystä kansainvälisestä kuurojen kongressista, johon hän oli maamme edustajana osallistunut.

Esitettiin selostukset Iisalmessa pidettyjen kansanopistollisten kurssien ja Järvenpäässä pidettyjen hengellisten kurssien tileistä.

Neljännen kuurojenpapin viran tullessa eduskuntaaloitteen johdosta uudelleen käsiteltäväksi, valittiin asiantuntijalausuntoa antamaan liiton puolesta tarkastaja J. K. Palomaa.

Päätettiin korottaa aikakauslehtemme tilausmaksu 400 markkaan vuodelta 1952.

Merkittiin liiton osakehuoneustossa kesän aikana suoritetuksi korjauksia, joista aiheutuneet kustannukset hyväksyttiin.

Valtuutettiin puheenjohtaja ja sihteeri yhdessä viipymättä ilmoittamaan liiton edustajat valtion komiteoihin, milloin tarvis vaatii.

Samalla päätettiin useista muista juoksevista asioista.

JOULU- JA UUDENVUODEN ONNITTELUT

julkaistaan taas hyvän tavan mukaan **joulukuun numerossa.** Siihen osallistuminen maksaa 40 mk nimeltä. Yhdistyksiltä ja seuroilta 120 mk. Tulot Stipendirahaston kartuttamiseksi!

Yhdistysten toimihenkilöitä pyydetään lähettämään onnitteluilmoitukset **marraskuun 25 pvään mennessä** toimitukselle.

KUUROJEN LEHTI — TIDSKRIFT FÖR DÖVA 1952

Tilaajille:

1) Tehkää tilauksenne **nyt heti** jokaisessa yhdistyksessä olevan lehtemme asiamiehen kautta. **Vuosikerta maksaa 400 markkaa.**
2) Katsokaa tarkoin, että tilauslistaan merkitään nimi, postitoimipaikka ja asunto-osoite oikein ja selvästi.
3) Maksakaa tilausmaksunne asiamiehelle heti tai sopimuksen mukaan kahdessa erässä, viimeistään tammikuun aikana, että asiamies voisi tehdä tilityksen keräämistään tilauksista Liiton rahastonhoitajalle (postisiirtotili 6825).
4) Myös postisiirtotilin n:o 6825 kautta voitte lehden tilata merkitsemällä tililleepanokortin kuponkiin (takasivulle) että tilaus koskee Kuurojen Lehteä vuodeksi 1952.
5) **Kaikkein paras** tapa on tilata lehti jostakin postikonttorista. Jokainen postikonttori ottaa vastaan Kuurojen Lehden tilauksia ja toimittaa ne edelleen perille ilman mitään lisämaksuja. Näin säästätte postimaksuja.
6) Lehtemme **tammikuun numero** lähetetään vielä kaikille entisille tilaajille. Jos ette enää saa helmikuun numeroa, on se huomautus siitä, että olette laiminlyönyt tilauksenne uudistamisen. Kiirehtikää silloin tekemään tilauksenne postikonttorista tai asiamieheltämme, niin voimme lehteä edelleen teille lähettää.
7) **Jos** olette jo lehden tilannut, ettekä ole saanut seuraavaa numeroa, kirjoittakaa siitä lehtemme konttoriin, os.: Helsinki, Liisank. 27 E 10, mainiten kenen kautta olette tilauksenne tehnyt sekä tarkka osoitteenne. — Tai jos tilaus on tehty postikonttorin kautta, ilmoittakaa siitä samaan paikkaan. Silloin voimme heti tarkistaa ja korjata asian.

KUUROJEN LEHTI on teidän oma äänenkannattajanne, jonka avulla voitte seurata tapahtumia hiljaisessa maailmassa koti- ja ulkomailla. Siitä saatte tiedot kokouksista, valistus- ja juhlatilaisuuksista, matkalippualennuksista, ammattikoulujen alkamisesta, urheilusta ym. asioista, mitkä ovat teille tärkeitä.

Oman lehden tilaaminen lisää ympäristössänne teidän arvoanne, sillä jokainen näkee, että te olette silloin **aikaanne seuraava kansalainen,** joka ansaitsee kunnioitusta. — Älkää häpeilkö kuuroutenne tunnustamista, sillä ympäristönne **tietää** teidät kuuroksi, vaikka kuinka koettaisitte olla »kuin kuulevat».

Jokaiselle kuurolle siis KUUROJEN LEHTI 1952. Samoin jokaiselle kuulevalle, joka tahtoo olla kuurojen ystävä.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

NOVEMBER | 55 ÅRGÅNG | Nr 11 - 1951

ANVÄNDBAR I HERRENS TJÄNST

Matt. 22: 34—36.

»Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd.» Detta är det yppersta och förnämsta budet. Därnäst kommer ett som är detta likt: »Du skall älska din nästa såsom dig själv.»

Hösten är inne. Frukten mognar. Lantmannen bärgar in sin skörd. Men låt oss nu i tankarna gå tillbaka till våren, då grönskan är frisk och fruktträden står i blom. Vilken förtjusande syn är det icke!

Kristna själar är — i sin kärlek till Gud — att likna vid dessa fruktträd. De är rikare på blomster än de kan bära frukt. Dessa människor älskar Gud av allt sitt hjärta. De kan säga: »hade jag tusen liv gåve jag dem alla åt Gud. Ägde jag alla tungor i världen ville jag med dem lova och prisa Guds godhet.»

Men det går för dem alldeles på samma sätt som med träden. Knappt en tiondedel av blommorna blir till frukt. Många goda tankar och föresatser blir aldrig omsatta i handling. Gud ser dock till den goda viljan. Trädgårdsmästaren har omsorg särskilt om det unga trädet. Finner han om hösten några få äpplen på dess grenar håller han till godo därmed. Så ser även Gud på det uppriktiga sinnelaget hos människor. Kommer någon andens frukt till mognad, blott en förstling av troslivet, glädes han däröver. Det är denna tanke Jesus ger uttryck åt i sin liknelse om vinträdet och grenarna: »var gren i mig som bär frukt, den rensar han, för att den skall bära mera frukt.»

Det är det yppersta budet vår evangelietext i dag behandlar. Jesus har genom sin förkunnelse uppenbarat Guds rika kärlek i hopp om att även vi måtte lära oss att älska Gud av allt vårt hjärta. »Låt oss älska honom, ty han har först älskat oss.» I dessa ord av aposteln Johannes ligger hela den kristna sede- och trosläran. En gudsman har sagt: »Ju äldre jag blir, desto mer smälter hela min trosuppfattning samman i detta enda ord: Jesus». Och det namnet är mera värt än alla teologers lärda verk.

Men nu kommer Jesus och uttalar en för den naturliga människan något obehaglig sanning: »Du skall älska din nästa såsom dig själv.» Din kärlek till Gud skall visa sig i kärlek till nästan. Det är här den goda viljan sättes på prov. Ty av naturen älskar vi blott de människor vi har behag till. Men att älska sina ovänner, dem hos vilka intet älskvärt synes vara till finnandes — det är detta den kristna kärleken syftar till. Vårt liv skall icke vara likt en sparlåga, som underhålles med minsta möjliga brännstoff. Det bör vara ett offeraltare.

Den förnäma engelska släktens Shaftesbury valspråk var: »älska, tjäna». En av dess mest kända medlemmar Ashley Shaftesbury (1801—1885) kämpade under 14 års tid för att genomföra 10 timmars arbetsdag. Han riktade sig också mot den skamliga användningen av barns arbetskraft i fabriker och bergverk. Endast i Lancashire fanns trettiofem tusen barn mellan 5 och 13 år som på detta sätt var engagerade av industriföretag, 14 till 15 timmar dagligen. Genom sin glödande nitälskan avskaffade han dessa olägenheter. Han arbetade ock för skolväsendets och bostadsförhållandenas förbättring.

Det är mest från den anglikanska uppbyggelselitteraturen vi hämtat uttrycket »saved to serve» — frälst för att tjäna. Vi har skäl att betänka, att vi är frälsta icke blott f r å n n å g o t, utan ock t i l l n å g o t. Att söka blott sin egen lilla persons räddning, borde för varje kristen vara lika omöjligt som att tänka sig en rund fyrkant. Målet bör ju vara att bliva skickad till att hjälpa andra. Det av de amerikanska religiösa författarna ofta använda ordet »service» — t j ä n a n d e — ger oss anledning att betrakta vår inställning till våra medmänniskor. Det är något vi här hemma har att lära av och utöva i praktiken.

»Och stor i himmelriket är
Den, som din kärlek tvingar,
Den, som ej tack och lön begär,
Men tyst sitt offer bringar,
Som går med glädje, där du går,
Och tacksam är, att dig han får
I dina bröder tjäna.»

Psb. 432: 4.

Arne Forsman.

VÄRLDSKONGRESSEN I ROM

Den med stora förväntningar motsedda världskongressen i Rom ägde rum under dagarna 19—23 september. Enligt arrangörerna deltog i kongressen 600 befullmäktigade representanter från över 30 länder. De nordiska länderna voro även representerade. Finlands representant var red. Rurik Pitkänen; undervisnings ministeriet hade beviljat resemedel som gjorde detta möjligt. Från Sverige kom arkitekt Gösta Wiberg och redaktör Hugo Edenås samt inspektören för dövskolorna, rektor J. Johansson (som representerade skolorna

och undervisningen), Danmark sände redaktör Ole Plum, överlärare Sofus Kjær och konstmålare Viggo Chr. Hansen och från Norge deltog lärare Nils Gjerstad och herr Alb. Breiteig.

Mottagandet från den italienska kommitten var mycket festlig och ägde rum i Palazzo Barberini den 18 september. Palazzo Barberini är ett underbart gammalt slott med underbara tak- och väggmålningar, vars salar upplåtits för förhandlingarna. Presidenten Vittorio Ieralla hälsade välkommen på utmärkt teckenspråk samt framhöll nödvändigheten av att de döva i hela världen nu ordnade ett gemensamt förbund, vilket effektivt kunde tillvarataga deras intressen. Efteråt bjöds på förfriskningar, frukt och viner.

Den yttre ramen kring det hela var således mycket tilltalande och syntes ge löften om god fortsättning. Tyvärr blev ej så fallet. Italienarna dominerade helt samt bestämde och beslöto som de ville utan att ta hänsyn till andra länders framställningar. De med dem närbesläktade folken, fransmän, spanjorer o.a. samt märkligt nog även tyskarna stödde dem i allt. Nordens folk, vilka gingo gemensamt fram, voro mera skeptiskt inställda, isynnerhet som kongresser för skapandet av ett världsförbund redan två gånger hållits, men misslyckats i fortsättningen. Gemensamt framhölls från oss att skulle en världsorganisation ordnas, borde framför allt g r u n d e n läggas så stabilt som möjligt att ett fortsatt utbyggande vore möjligt. Den italienska kommitten ansåg det tillräckligt om man nu beslöt grundandet av förbundet, att sätet blev Rom, presidenten valdes från Italien (V. Ieralla), generalsekr. likaledes från Italien (Cesare Magarotto). Vid val av vicepresidenter fick Tyskland 11 röster, Danmark 10, USA 9, Sverige 8, Jugoslavien 8, Österrike 6, Frankrike 6, Finland 5, Norge 5, Holland 3, Israel 3, Italien 3, England 1 och Turkiet 1. Sex vicepresidenter valdes enligt stadgarna. Vicepresidentplatser erhöllo Tyskland, Danmark och USA utan vidare, medan ny omröstning måste efter påtryckning ske mellan de övriga. Därvid fick Österrike 12, Jugoslavien 9 och Sverige 9 röster.

Någon verklig ledning av förhandlingar och diskussion förekom ej. Presidenten höll på med annat medan talaren var uppe, skötte sina representationsplikter mot inbjudna från myndigheter och regering framför allt, avlägsnade sig långa stunder däremellan m.m. Här borde en verklig och opartisk dirigent tagits från de olika länderna — med ombyte för varje dag — vilken lett förhandlingarna. Några fasta sekreterare förekom ej heller och referaten blevo därefter. Nordens representanter, som från början tagit saken på allvar, framhöllo, att skulle en världsorganisation skapas med möjligheter för en gagnerik verksamhet, borde mera hänsyn tagas till de olika ländernas och nationernas ev. önskemål och utformandet därför ske på längre sikt. Även framhölls, att det officiella språket länderna emellan borde vara engelskan, vilket var ett världsspråk, medan franskan var enbart diplomatspråk.

En justering av stadgarna borde skett där de olika ländernas önskemål och möjligheter borde beaktas. T.ex. organisationens medlemsavgift, som tillkommer de länder som godkännas som medlemmar — oberoende av eget medlemsantal och betalningsmöjlighet — blir 300,000 lire (120,000:—). Ett godkännande och undertecknande av stadgar och beslut skulle utan vidare ha förpliktigat varje land att betala denna höga summa utan att man visste något om vad som kunde erhållas i utbyte. En representant från UNESCO, vilken vid ett par tillfällen närvar, gav intet besked om utlovat stöd.

De fyra nordiska ländernas representanter beslöto efter en natts enskilt sammanträde meddela den italienska kommitten, att de drogo sig tillbaka. Sveriges representant arkitekt Viberg överlämnade en skrivelse, vari Nordens beslut att draga sig tillbaka meddelades taktfullt. Som följd härav drogos den danske och svenske vicepresidenten tillbaka från det valda presidiet. Skrivelsen som överlämnades till sekreteraren och förelades kongressen, var av följande lydelse:

»Samtidigt med att de 4 Nordiska ländernas delegerade uttrycka sin tillfredsställelse med mottagandet i Rom och uttalar sitt hjärtliga tack för det utomordentliga arbete den italienska kommitten utfört önska vi framhålla våra synpunkter om världsorganisationen (VO).

Vi sympatisera fullt och helt med tanken på stiftandet av VO men anser samtidigt, att det är för tidigt att omedelbart genomföra organiserandet enär förhandlingarna tydligt visat, att arbets- och förhandlingsmetoderna äro för olika.

Vi finna det därför riktigast att redan nu säga ifrån beträffande detta och ej vänta därmed till efter hemkomsten och drar samtidigt den danske och svenske vice presidenten sig tillbaka från det valda presidiet».

Av de närvarande nationerna godkände blott 9 förslaget om världsorganisationen medan de övriga av stodo och ställde det hela på framtiden. Att det blev en del misstämning över Nordens tillbakaträdande är givet. Vi kunde dock ej handla annorlunda. Under 5 år har den Nordiska Samarbetskommitten sökt möjligheter ena nordens döva i sådana frågor som har betydelse för dem alla. Att binda sig för något ytterligare vars värde är tvivelaktigt och utan reelt underlag att bygga vidare på, vore ansvarslöst.

Avslutningsbanketten hölls på det förnäma hotel Exelsior och var utomordentligt väl ordnad med läcker mat och fina viner. God stämning rådde och man skildes från sina värdar i all vänskaplighet. Denna resa blev ej enbart ett minne för livet utan gav samtidigt lärdomar och man blev många erfarenheter rikare.

Rurik Pitkänen
(delvis ur Dövas Tidskr.)

NYTT FRÅN FÖRBUNDET

Vid Centralstyrelsens möte den 20. 10. 51 behandlades bl.a. följande ärenden:

Förbundets räkenskapställning från tredje kvartalet synades.

Godkändes reseräkningen för förbundets representanter vid den i Drammen 23—26/7 hållna nordiska teckenspråkskommittens möte.

Diskuterades ev. användande av kollektfondens medel till andligt- och upplysningsarbete bland de döva i allmänhet.

Antecknades att sekreterarens hyra höjts i samma grad som andra hyror enligt statsrådets beslut.

Beslöts att utföra städning i förbundets lokal mot avlöning.

Förbundets sekreterare berättigades att under brådskande tider i kansliet anskaffa avlönad hjälp åt sig.

Beslöts ansöka om särskild understöd för förbundets verksamhet i nästa år.

Beslöts att trycka 10,000 st. lyckönskningsadresser och 10,000 st. sorgadresser så snart förbundets ekonomiska ställning det tillåter.

Fastställdes De Dövas Juls och Kuurojen Joulus försäljningspris till 100 mk stycket och försäljningsprovisionerna förblev desamma som i fjol. Till den svenska jultidningens redaktion beslöts erlägga arvode enligt räkning.

Pastor Lauri Paunus begäran om utträde ur Kuurojen Lehti — Tidskrift för Dövas redaktionskommitte beviljades och i hans ställe invaldes herr Börje Ahlbäck.

Godkändes att erlägga resekostnaderna för de talare som väljes till föredragsdagarna.

Förbundets sekreterare refererade om sina intryck från den internationella kongressen för döva i Rom den 19—23/9, varest han som landets representant deltog i.

Framfördes redovisning från den i Iidensalmi hållna folkhögskolekursen och den i Järvenpää hållna andliga kursen.

Till den kommande nya handläggningen om en fjärde präst för de döva i riksdagen valdes inspektor J. K. Palomaa att som sakkunnig föra förbundets talan.

Beslöts att höja tidskriftens prenumerationspris från år 1952 till 400 mk.

Antecknades att förbundets aktielokal under sommaren undergått reparation, varvid framförda räkningar godkändes.

KONGRESSEN I NORGE

i nästa år hålles vid en oss finländare ytterst olämplig tidpunkt. Då gå nämligen vid samma tidpunkt de olympiska spelen i Helsingfors och olympiska febern har redan inästlat sig i större delen av vårt folk och smittar väl småningom de övriga nordiska folken. Många svenska, norska och danska döva som blivit olympiabitna ställa väl hellre kosan till redan vid det här laget världsbekanta olympiastaden och få lätt logi hos sin döva finska vänner. Olympiska spel äro sevärda och blir en upplevelse för många. Och det dröjer väl decennier innan nästa olympiad hålles i någon av nordens huvudstäder.

Till och med kongressdagarna kollidera olycksaligt nog. Den tidpunkten sätter väl stopp för många finländares dröm att besöka fjällandet och kongresstaden Oslo. Och många glädja sig att få återse sina norska vänner och att få återgälda väntjänster. Inte bör det vara någon svårighet att få kongressen framskjuten, låt oss säga med ungefär en månad eller till tiden kring den 1 september.

HÖGTIDSDAG I VÖRÅ

En varm och vacker sommardagsmorgon företog medlemmarna i Jakobstads Dövas förening och deras hörande vänner en bussutfärd till Vörå för att fira brudparet Elmer Norrbäcks och Doris Grannas bröllop.

Vid ankomsten till frk. Grannas föräldrahem hälsades vi välkomna och blev bjudna på kaffe med dopp. En lång stund efter det kaffet druckits anlände blivande brudparet Norrbäck, vigselakten skulle nämligen förrättas ute i Guds fria natur. En varm vän till de döva, sjömansprästen Daniel Orädd, förrättade vigseln, till vår stora överraskning på vårt eget teckenspråk och fast han glömt enstaka tecken klarade han allt bra. Efter vigseln sjöngs en sång och fru Tyyne Fagerlund tolkade allt till vårt språk för oss döva. Sedan fick brudparet Norrbäck ta emot våra lyckönskningar och andras också. Vi drack ånyo kaffe och sen fingo vi äta en förnämlig bröllopsmiddag. — Vädret var varmt, men mulet. Pastor Orädd predikade Guds ord till oss och fru Fagerlund tolkade för oss. Pastorn samspråkade även länge och hjärtligt med oss döva. På kvällen fingo vi än en gång njuta av ypperlig mat. Sen fingo vi bryta upp och tog ett hjärtligt avsked av herrskapet Grannas och brudparet Norrbäck och anträdde återfärden hemåt till Jakobstad. Det kan nämnas att herr Grannas byggt en ny och modern bostad i fjol, då han och hans familj tvångsflyttade från det gamla hemmet. Vi önska herrskapet Grannas och brudparet Norrbäck Guds rikaste välsignelse.

B.L.

JENS PEDER NIELSEN

den kände danske idrottsledaren fyller den 21 november 60 år.

J. P. Nielsen har energiskt och troget fungerat som danska dövstumidrottsförbundets ordförande i många år, under hans tid har Danmark gått framåt i all slags idrott. Han har suttit och sitter allt ännu i olika idrottssamfund, bl.a. i CISS, där han är viceordförande. Det är onödigt att nämna alla hans bedrifter, de äro alltför välkända i hela Europa och som bevis härför äro de många utmärkelse- och förtjänsttecken han erhållit under sin märkliga och långa ledarbana. J. P. Nielsen kommer säkert att på sin bemärkelsedag bli föremål för stora hedersbevisningar, icke bara i Danmark utan även annorstädes. Även vi i Finland, vilja vara med om lyckönskningarna och önska honom lycka och framgång samt krafter att fortsätta sin stora och fruktbringande gärning i idrottens tjänst.

AKTUELLT

Då motionen om en fjärde präst för de döva snart väntas vara före i riksdagen, har frågan om delning av de olika distrikten för de fyra prästerna åter blivit aktuell.

I samråd med kyrkomyndigheter har följande delning av de olika distrikten föreslagits:

Tammerfors distrikt: Nylands, Tavastehus och Ålands län samt i Åbo och Björneborgs län Vehmois, Mynä-

DE DÖVAS JUL

blir även detta år ett illustrerat och innehållsrikt julblad. Den för oss kände Finlandsvännen Ivar Svennas från Örebro har skrivit en julbetraktelse och hans fru en berättelse. Bilder från de dövas yrkesskola i Åbo ger oss glimtar från deras värld och belyser rektor Kierimos artikel om den. Författarparet Viola Renvall och Hj. Krokfors bidrager med vackra dikter. En dag på de dövas ålderdomshem Åvik skildras i ord och bild. De dövas präst L. A. Paunu ger oss en allvarlig tankeställare i sin artikel, som för oss in i hans kalls svårigheter. Gatmissionsprästen Erkki Kaikkonen för oss till en jul i bombskydd. Lärarinnan Doris Dahlberg har lovat bidraga och tidningens tillfällige redaktör berättar om egyptiern pastor Marcus underbara liv.

Priset blir 100 mk och försäljningsvillkoren troligen desamma som senaste år

10— 50 ex.	10 %	i provision	=	10:—
51— 100 »	15 % »	»	=	15:—
101—1000 »	20 % »	»	=	20:—
över 1000 »	25 % »	»	=	25:—

Tag tillfället i akt att förtjäna en extra julslant.

Obs.! Gör edra beställningar genast, så hinner ni sälja före den stora massan av olika jultidningar kommer i handeln. Gör ert bästa för er egen tidning.

Adr.: Lärarinnan Anna-Greta Cederberg, Borgå, Dövskolan.

JUL- OCH NYÅRSHÄLSNINGARNA

ingå åter traditionsenligt i **decembernumret.** De som önska förena sig om dessa hälsningar kunna erlägga 40:— per namn och föreningar och klubbar betala 120:—. Föreningarnas funktionärer ha listor framlagda och inkomsterna från dessa hälsningar tillfalla stipendiefonden.

Föreningarnas funktionärer bedes insända listorna före den 25 november till redaktionen.

Gemensamt Nordisk Teckenspråk Nr 5

Se till tredje omslagssida!

FAMILJENYHETER

Villaägaren SIMO PAAVILAINEN fyller 60 år den 25 november.

Fru HULDA RÖNN, Raippaluoto, fyller 60 år den 29 november.

Fru MARIA SÖYRINKI f. Aho, Vasa, fyller 75 år den 10 december.

Lagerarbetaren HARRY TÖRNBERG, Helsingfors fyllde 50 år den 8 november.

Den kände idrottsmannen och brottaren MATTI SKYTT fyller den 12 november 50 år. Han är allt ännu med i farten i sin favoritsport och otaliga äro de priser han under sin långa och märkliga idrottsbana erövrat.

---

mäki, Pikis, Halikko, Masku och Loima härader. Prästens bostadsort: Helsingfors.

St. Michels distrikt: St. Michels, Kuopio och Kymmene län. Prästens bostadsort: St. Michel.

Uleåborgs distrikt: Uleåborgs och Lapplands län. Prästens bostadsort: Uleåborg.

Vasa distrikt: Vasa län samt i Åbo och Björneborgs län Ulvila, Ikalis och Tyrvis härader. Prästens bostadsort: Vasa.

KUUROJEN LEHTI — TIDSKRIFT FÖR DÖVA 1952

Till prenumeranterna:

1) Gör eder prenumeration **nu genast** genom våra ombud i föreningarna. Tidskriften kostar 400 mark i året.

2) Se noga efter, att det i prenumerationslistan skrivna namnet och adressen är rätt och tydligt.

3) Prenumerationsavgiften kan erläggas till ombudet genast eller i två rater enligt överenskommelse, senast under januari, då ombudet kan sända de insamlade prenumerationsavgifterna till förbundets kassör (postgirokonto 6825).

4) Även direkt genom postgirokonto 6825 kan prenumerationen ske, då bör å girokortets baksida (kupongen) antecknas att prenumeration sker på tidskriften för år 1952.

5) Allra bäst är att prenumerera på tidskriften genom posten. Varje postkontor tar emot prenumerationer och ni får eder tidskrift tillsänd utan tilläggsavgifter. På detta sätt spares postporto.

6) Tidskriftens januarinummer tillsändes ännu alla detta års prenumeranter. Om ni inte erhållit februarinumret så betyder detta att ni uraktlåtit att förnya prenumerationen. Skynda då att göra det så får ni tidskriften regelbundet varje månad. Gör det genom våra ombud eller genom posten.

7) Om ni inte råkar erhålla tidskriften, oaktat ni prenumererat, så tillskriv tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10 och meddela detta. Skriv genom vem ni gjort eder prenumeration och eder adress (noggrant skrivet). Eller om prenumeration skett genom posten, så meddela detta å det postkontor där det skett. Då kunna vi genast kontrollera och korrigera allt.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA är edert eget organ, genom vilket ni kan följa med händelser i de dövas värld, både in- och utrikes. Ni får veta nytt om möten, upplysnings- och festtillfällen, om järnvägsrabatter, när yrkesskolorna börja, sportnytt m.fl., kort sagt allt som är viktigt för er.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1952:
1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Kuurojen Lehti - Tidskrift för Döva

TILAUSLISTA — PRENUMERATIONSLISTA

Asiamiehen nimi: .....
Ombudets namn: .....
Tarkka osoite: .....
Noggrann adress: .....

Lehti ilmestyy v. 1952 12 numeroa vuodessa. Tilaushinta on 400:— koko vuodelta. Ulkomaille 500:—. Asiamiesalennus kaikille 5 vsk. alkaen 10 %. Tilausmaksut on lähetettävä tilauslistan mukana postisiirtotilillä n:o 6825. Kirjoittakaa nimet ja osoitteet selvästi.

Tidskriften utkommer 1952 med 12 nummer i året. Prenumerationspriset är 400:— för hela året. Till utlandet 500:—. Ombudet får som provision tillgodose 10 % av minst 5 insamlade årsprenumeranter. Prenumerationsavgifterna böra sändas per postgiro n:o 6825. Prenumerationslistan återsändes samtidigt till redaktionen. Skriv namn och adresser tydligt.

Tilaajan nimi Prenumerantens namn	Postitoimisto Postanstalt	Katu ja numero tai muu ala-soite Gata och nr eller annan adress	mk

Tilaajan nimi Prenumerantens namn	Postitoimisto Postanstalt	Katu ja numero tai muu ala-osoite Gata och nr eller annan adress	mk

Maksu ..... vsk. mk ..... brutto, josta asia-
miehenä vähennän ..... mk. Nettosumma, mk .....
lähetetään samanaikaisesti postisiirtotilillä n:o 6825, tämän
mukana. (Tarpeeton pyyhitään yli.)

Avgiften för ..... pren. mk ..... brutto, avdrag
för ombudet ..... mk. Nettosumman, mk .....
sändes samtidigt per postgiro n:o 6825 som denna lista.
(Det obehövliga överstrykes.)

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki

Urheilua

MATTI SKYTT 50-VUOTIAS

Aikamme kenties suurin kuurourheilijamme Matti Skytt näki päivänvalon Koskessa H.l. 12 p:nä marrask. 1901. Ollen kuuro syntymästään hän kävi Turun kuurojenkoulua 2 vuotta ja Mikkelin kuurojenkoulua 6 vuotta. Sen jälkeen hän palasi kotiseudulleen, jossa hän työskenteli renkinä 2 vuotta. Mutta pienipalkkainen maatyö oli siksi raskasta, että hän päätti lähteä edullisemman työansion hakuun muualle. Niinpä Hämeenlinnassa hän suoritti suutarinopin ja sitten sai työpaikan eräässä suutarinliikkeessä, jossa hän työskenteli 6 vuotta. Siellä hän liittyi jäseneksi TUL:n alaiseen urheiluseuraan »Kisa» 1 p:nä tammik. 1922. Siinä seurassa havaitsi eräs seuratoveri Skyttillä olevan edellytyksiä tulla hyväksi painijaksi ja kehoitti häntä harjoittelemaan painia. Ensi kertaa painiskeltuaan innolla tuli hänen kehonsa niin helläksi, että seuraavana päivänä hänen oli vaikea liikuttaa jäseniään työpaikassaan. Silloin hänen tekikin mieli heittää painiharrastelu kokonaan. Mutta hänen kuulevat toverinsa, erikoisesti Sulo Seppänen, taivuttivat hartailla kehoituksillaan Skyttin jatkamaan painiharjoitusta. Auttavan viittomakielitaitoisena Seppänen, jonka sisar oli kuuro, neuvoi hänelle painin niksejä. Sitten hän alkoi vähitellen edistyä niin, että hän saattoi ottaa osaa ensimmäisiin painikilpailuihinsa. Niissä hän kilpaili jotenkin huonolla menestyksellä, joskin sai muutamia palkintoja. V. 1925 hän muutti Tampereelle, jossa saatuaan vakinaisen työpaikan hän merkitytti itsensä »Veikot»-seuran jäsenkirjoihin. Siinä seurassa hän oppi niin paljon, että hänen painitaitonsa nousi säännöllisesti korkeaksi, päästen ensimmäiselle 1—4 sijoille; ensin kärpässarjassa (58 kg) ja myöhemmin höyhensarjassa (62 kg). Sittemmin hän liittyi »Kilpa-Veljet»-seuraan. Sitäpaitsi hän oli myös Tampereen Kuurojen Urheilijain jäsenenä, kilpaillen joskus toisilla urheilualoilla, erikoisesti murtomaajuoksussa, kohtalotoveriensa parissa.

Kuulevien seurat lähettivät Skyttin lukemattomiin painikilpailuihin ympäri Suomea, jopa Rovaniemellekin asti. Useat kerrat hän voitti Tampereen piirimestaruuden. Hän otti osaa TUL:n painimestaruuskilpailuihin, tullen kolmanneksi kärpässarjassa kahdesti, nim. 1930 ja 1931, ja vihdoinkin päästen TUL:n mestariksi höyhensarjassa v. 1935. Samana vuonna hän edusti Suomea Viro—Suomi painimaaottelussa. V. 1935 siirryttyään ylempään painisarjaan (67,5 kg) hän tuli neloseksi tässä sarjassa TUL:n mestaruuskilpailuissa Lahdessa. Sittemmin kilpaili hän menestyksellä, tullen useaan otteeseen TUL:n ikämiesten mestariksi.

Matti Skyttin TUL:n mestaruuttaan ei tahtone heti uskoa, jos tuntee vähänkin painiurheilun ainutlaatuisen korkean aseman. Se oli totta armon vuonna 1935. Lainaamme tähän erään TUL:n painipomon lausunnon Skyttistä:

»Ennenkaikkea voimme mainita, että hän on kaikkien painijatovereidensa tuntema ympäri Suomen ja on hyvin pidetty toveri. Tuskin on montakaan painijaa, joka ei olisi »keskustellut» hänen kanssaan kirjelappujen välityksellä. Samoin on hän erikoisen tarkka sääntöjen tuntija, joten hän siinä suhteessa on toisia painijoita edellä. Onpa sanottu hänen olevan »elävän painisäännön», joka on hänestä mielestämme osuvasti sanottu. Painissaan on hän myös ennenkaikkea tarkka, sillä hän ei jätä pienintäkään tilaisuutta käyttämättä, jos vastustajalle jää hetkeksi jokin kuollut kohta, käyttää hän sitä hyväkseen. Mutta vasta mattopainissa on hänen voimansa vastustajalle vaarallinen, sillä ei ole helppoa olla hänen allaan matossa. —»

Matti Skytt ei tahdo vieläkään jättää mieliurheilua sikseen, sillä hän rakastaa urheilua koko sydämestään.

Me kohotamme hattuamme kuurourheilumme maineikkaimmalle edustajalle vahvalle niskanvääntäjälle Matti Skyttille puolivuosisataistaipaleen sivuuttamisessaan. *JULU*

VASTINETTA LAURI PAUNULLE

Ystäväni Lauri Paunun jatkama kynäsota osoittaa uskomatonta naiivisuutta. Luulisin edellisen vastineeni selvitelleen riittävästi, että sepustukseni oli vain luonnollinen matkakertomus. Eikä kysymykseenkään tullut hänen otaksumansa lipsahdus. Alkoholin kohtuullinen ja tolkuton käyttö on kaksi eri kysymystä. *Julu.*

*

Julun puheenaolevasta matkakertomuksesta päätellen on vaikea vetää rajaa kohtuullisen ja »tolkuttoman» alkoholin käytön välillä. Ja juuri siksi olisi kohtalokasta, jos alkoholin käyttö Julun kuvaamissa muodoissa tulisi yleiseksi maamme kuuron urheiluväen keskuudessa. Sivullisena rohkenen ehdottaa asianomaisten harkittavaksi eikö olisi syytä seuraavassa KUL:n liittokokouksessa ottaa käsiteltäväksi tämä arkaluontoinen ja tärkeä asia. Kirjoittelusta tämän lehden palstoilla ei liene enää asialle hyötyä, joten lopetan puolestani parhain terveisin Jululle. *Lauri Paunu*

LAHDEN Kuurot Urheilijat toimeenpanee pikkujoulujuhlan joulukuun 1 p:nä klo 19 Lahden yhteiskoulun kerhohuoneistossa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat järjestää hauskat pikku-joulujuhlat joulukuun 1 p:nä klo 19 Kyttälänk. 8. Tervetuloa!

TURUN Kuurojen urheiluseura »Valpas» järjestää pikku-joulujuhlat joulukuun 1 p:nä Kuurojenyhdistyksellä klo 19. Palkintojenjako!

IISALMEN Kuurot Urheilijat järjestää vauhdikkaan pikku-joulun joulukuun 16 p:nä klo 15 omassa talossa. Tervetuloa jäsenet!

TURUSSA järjestettiin jäsentenväliset urheilukilpailut 800 ja 3000 m juoksuissa, 5-ottelussa, ikämiesten 3-ottelussa ja naisten 4-ottelussa. Tulokset:

800 ja 3000 m juoksu: 1) Tuure Vallenius 1291 p.,

Merkkipäiviä

HELENA PIETIKÄINEN täyttää 60 vuotta marraskuun 17 p:nä Iisalmen maalaiskunnassa. Häntä onnittelevat Iisalmen yhdistys ja kohtalotoverit merkkipäivänsä johdosta.

Huvilanomistaja SIMO PAAVILAINEN täyttää 60 vuotta marraskuun 25 p:nä Kymin Parikassa.

Simo Paavilainen on hyvin tunnettu kaikille Viipurin kuurojenyhdistyksen entisille jäsenille. Hänellä oli Vilajoella Viipurin lähellä oma talo, jossa mm. harjoitti leipuriliikettä ja piti kioskikauppaa läheisen sataman lastaustyöväelle. Muun toimensa ohella hän kutoi kauniita ryijyjä sekä muita taidekäsiteollisuuden tuotteita, jotka menivät hyvin kaupaksi viipurilaisille ja muillekin.

Simo Paavilainen kävi Kuopion kuurojenkoulun. Sen jälkeen hän kävi valtion käsiteollisuusveistokoulua 2 vuotta, saaden siitä hyvän päästötodistuksen. Sitten hän kävi Tampereen käsityöseminaaria viikon ajan, mutta samana vuonna 1917 puhjenneet levottomuudet ja sota keskeyttivät enemmän koulun käynnin ja Simon täytyi palata kotiseudulleen takaisin. Myöhemmin hän suoritti monet muut kurssit ammattitaitonsa täydentämiseksi, niistä mainittakoon puutarha-, leipomo-, karjanhoito- ym. kurssit kuulevien kanssa. Liike-alalla hän on toiminut 20 vuotta, harjoittaen kauppaa satamassa ja ulkomaan laivoilla sekä hoitanut ravintolan pitoa seurojen taloissa. Talvisodassa hän menetti kotinsa, jonka rakensi uudelleen päästyään palaamaan kotiseudulleen. Alueluovutuksessa hän menetti sen taas ja työskenneltyään evakkona monissa paikoissa muualla Suomessa, sai oman kodin rakennetuksi Kymin Parikkaan Kotkan lähelle. Hän toimi innokkaasti Kotkan Kuurojen yhdistyksen puheenjohtajana jonkun vuoden, perustaen mm. ompeluseuran paikkakunnalle. — Varmaan lukuisat kuurot ja kuulevat ystävät kokoontuvat merkkipäivänä onnittelemaan vilkasta ja vieraanvaraista Simoa hänen viihtyisässä kodissaan.

Rouva SANDRA AUVINEN (o.s. Lahnalampi) täyttää marraskuun 29 p:nä 50 vuotta Lahdessa. Hän on syntynyt Asikkalassa 29. 11. 1901 talollisen tyttärenä ja käynyt Turun kuurojen koulun. Sandra-rouvan elämänvaiheista on tämän lehden palstoilla jo aikaisemmin kerrottu hänen täyttäessään 40 vuotta, joten selostamme tässä vain hänen myöhempiä elämänvaiheitaan. Iästään huolimatta näyttää Sandra-rouva vuosia nuoremmalta, hän on aina iloinen, vilkaspuheinen ja laskee kernaasti leikkiä kaikille, jotka hänen kanssaan joutuvat kosketuksiin. Hyvillä luonteenominaisuuksillaan hän on saavuttanut suuren ystäväpiirin.

Sandra Auvinen on myös osallistunut Lahden Kuurojenyhdistyksen toimintaan, ollen sen perustavia jäseniä vuodelta 1930. Seuraavana vuonna hän oli yhdistyksen ravintola-apulaisena aina vuoteen 1942, asti, jolloin muutti miehensä T. Auvisen kanssa Viipuriin asumaan. Siellä hän liittyi Viipurin K.y:n jäseneksi, kuului johtokuntaan ja toimi ravintolan emäntänä. Pari vuotta Viipurissa asuttuaan he joutuivat sodan pakoittamina takaisin Lahteen 1944, jolloin hän jälleen liittyi Lahden K.y:n jäseneksi, toimien yliemäntänä 1947—50. Johtokuntaan hän kuului 1948 varsinaisena ja 1949—50 varajäsenenä. Ravintola-apulaisena hän oli 1951.

Nykyään Sandra-rouva käy työssä Lahden faneritehtaassa, tehden työnsä ahkerasti ja tunnollisesti. Toivotamme hänelle paljon onnea ja pitkää ikää. Seuraavan runon omistan Sandra-rouvalle hänen merkkipäivänään:

Johdon alla Jeesuksen
elon purttasi ohjaa
halki ajan vaihteluin
ja myrskytuulten kiehtovain.
Ilosi ja surusi Jeesuksen
syliin sulje ainiaan,
Hän elonpurtesi ohjaa
kohti rauhan valkamaa. *L.I.*

Rouva HULDA RÖNN o.s. Isotalo täyttää 60 vuotta marraskuun 29 p:nä Raippaluodossa. Hän on syntynyt Vimpelissä, menetti pienenä kuulonsa, kävi kuurojenkoulun Kuopiossa, mistä päästyään siirtyi takaisin vanhempainsa kotiin. Vielä Nikkarilan talouskoulun käytyään hän hoiti kotitaloutta, kunnes meni naimisiin ensimmäisen miehensä Tarvosen kanssa. Avioliitosta syntyi 5 kuuroa lasta, jotka ovat käyneet Oulun kuurojenkoulun. Miehensä kuoltua Hulda muutti asumaan, tyttärensä Tyyne Vuorimiehen (o.s. Tarvonen) luokse kunnes taas muutamia vuosia sitten solmi avioliiton toisen miehensä kanssa ja muutti emännöimään tämän kotiin Raippaluodolle. Hulda on Vaasan kuurojenyhdistyksen jäsen, joka on saanut paljon hyviä ystäviä hyväntuulisella ja rauhallisella olemuksellaan. Onnittelemme hyvää ystävää merkkipäivän johdosta.

Sama kynäilijä

Rouva MARIA SÖYRINKI o.s. Aho täyttää joulukuun 10 p:nä 75 vuotta Vaasassa. Hän syntyi Vimpelissä Sääksjärven kylässä, kuuroutui pienenä, kävi kuurojenkoulun Jyväskylässä, meni naimisiin Nikolai Söyringin kanssa ja muutti Vaasaan asumaan. Miehensä kanssa Maria sai työpaikan Vaasan puuvillatehtaassa. Mies kuoli 1937. Maria Söyrinki työskenteli Vaasan Puuvillassa 28 vuotta ja pääsi eläkkeelle 71-vuotiaana 1948. Hänet tunnetaan ahkerana ja huolellisena työntekijänä, aina ystävällisenä, iloisena ja hyväntahtoisena ihmisenä. Hänen lapsensa, jotka ovat kuulevia, pitävät hyvästä äidistään ja käyvät häntä usein katsomassa. He ovat naimisissa. Nuorena Maria-rouva liittyi Vaasan kuurojenyhdistykseen ja kävi ahkerasti kokouksissa sekä osallistui ompeluseuran toimintaan. Hänet on kutsuttu yhdistyksen kunniajäseneksi. Mielellään vanhat vaasalaiset ja lähiseudun kuurot käyvät Marian vieraanvaraisessa kodissa iltaa viettämässä maistellen hänen siskonsa Amerikasta lähettämää hyvää kahvia. *H.H.*

---

2) Veikko Rantanen 1160 p. ja 3) Ahti Lehti 1024 p.

Yleinen 5-ottelu: 1) Boris Ström 2041 p., 2) Usko Paavola 1923 p. ja Eero Paju 1772 p.

Ikämiesten 3-ottelu: 1) Väinö Honkanen 1025 p., 2) Matti Seppänen 528 p. ja 3) Albert Forsell 439 p.

Naisten 4-ottelu: 1) Sanna Muhonen 675 p., 2) Kerttu Salomaa 171 p. ja 3) Elna Sundelin 54 p. *»Bulli».*

Kokouksia

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään marraskuun 10—11 p:nä Peltolan kansakoululla Vesitornin lähellä (Karjalankatu 1), alkaen lauantaina klo 18 ja jatkuen sunnuntaina klo 12 samassa paikassa. Esitelmiä pitävät toim. Rurik Pitkänen ja rovasti Otto Myyryläinen sekä paikkakunnan omat puhujat. Tervetuloa!

MIKKELISSÄ pidetään kirkkopäivät marrask. 17—18 p:nä, alkaen lauantaina klo 18 ja jatkuen sunnunt. Piispa Simojoki ja omat papit puhujina. Alennusta rautat. ei ole. Majoituksestaan on jokaisen itse huolehdittava. Tervetuloa!

SAVONLINNAN Kuurot r.y. järjestää esitelmäpäivät marraskuun 17—18 p:nä Puistokadun kansakoululla. Toimittaja ja rouva Pitkänen ovat lupautuneet esitelmöitsijöiksi ja lisäksi omat puhujat suorittavat ohjelmaa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

OULUN Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät ovat marraskuun 24—25 p:nä, alkaen lauantaina klo 19 kuurojenkoulussa. Omien puhujain lisäksi saapuu toimittaja Pitkänen mielenkiintoisen Rooman matkakertomuksen kera esitelmäpäivillemme. Jokainen osanottaja muistakoon ostaa meno- ja paluulipun rautatiellä, sillä niinkuin edellisestä lehdestämme näkyy, ei rautatiehallitus nykyään vallitsevan tilanteen johdosta alennuksia myönnä paikallisille esitelmäpäiville. — Toivomme siitä huolimatta runsasta osanottoa esitelmäpäivillemme.

KUOPION Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään kuurojenkoululla joulukuun 1—2 p:nä, alkaen lauantaina klo 19. Hyvä ohjelma. Puhujina toimittaja R. Pitkänen Helsingistä ja V. Lämsä Iisalmesta ym. — Edullisinta on ostaa meno- ja paluulippu. Tervetuloa!

Rouva HELMI TENKANEN Tampereelta täytti 15 päivänä lokakuuta 60 vuotta. Hän on syntynyt Terijoella ylikonduktööri Kasken tyttärenä. Käytyään Oulun kuurojenkoulua, joutui hän Viipurin Nyblinin valokuvaamoon retuscheraajana, oltuaan siinä toimessa 20 vuotta ja evakkona Tampereella Studio Aaltosen valokuvaamossa samassa toimessa 7 vuotta. Osallistunut Viipurin kuurojen toimintarientoihin, toiminut Viipurin Kuur. yhdistyksen puheenjohtajana 8 vuotta, Viipurin Kuur. Auttajayhdistyksen jäsenkirjurina 7 vuotta ja monin tavoin vaikuttanut kuurojen ompeluseuroihin ja kuurojen urheiluelämään. Yksityisenä oli hän toiminut konsuli Lundbergin sokean ja kuuron tyttären opettajana sekä kuulevan ja sokean poikansa esilukijana. Vähäisen kuulonsa takia oli hän toiminut monien viipurilaisten kuurojen auttajana ja luottamusmiehenä. Nykyään pitää hän vahtimestarina hyvää huolta Tampereen kuurojen yhdistyksen huoneistosta. Toivotamme Helmille rauhallisia jatkuvia elinvuosia ja Korkeimman siunausta.

Kotimaasta

AJOKORTIN, joka oikeuttaa kuljettamaan moottoripyörää, traktoria sekä kuorma-autoa, on saanut puhelinasentaja Elo Korpela Rovaniemeltä 15. 9. -51.

Elo Korpela on syntynyt 9. 12. 1919 ja toimii puhelinasentajana Lapissa. Yksityisajokortti myönnettiin ehdolla, että autossa on ulkopuoliset, molemmin puolin koria sijaitsevat peruutuspeilit. Autoilijakuntamme lisääntyi taas yhdellä.

KUUROT HUVIRETKELLÄ. Viime kesänä järjesti Helsingin Kuurojen Ystävät r.y. 50 vuotta täyttäneille Helsingin kuuroille hauskan huviretken Pakilaan V. Rantasen huvilalle maisteri S. Heikelin, sisar E. Malmilan ja rva A. Jokelaisen johdolla. Osanottajia oli noin 35 henkeä. Kauniin sään vallitessa emännät olivat tulijoita vastassa ja lausuivat heidät tervetulleiksi, tarjoten heille ruokaa ja kahvia vapaassa luonnossa.

Aikaa vietettiin hupaisilla pallo- ym. leikeillä. Voimistelukin kuului ohjelmaan. Kaikki nuortuneina olivat retkeen tyytyväisiä ja kiitollisia emännille toivoen taas ensi kesänä pääsevänsä retkeilemään.

JOENSUUSSA pidettiin rajaseudun kuuroille esitelmäpäivät Niinivaaran kansakoululla lokak. 13—14 p:nä. Saapuvilla oli puolensataa kuuroa. Puhujina olivat fil. maisteri Paula Ruutu, majuri Meri Kruhse, hra Veikko Lämsä, toimittaja Rurik Pitkänen ym. Hartaushetkiä pitivät majuri Meri Kruhse sunnuntaina aamupäivällä ja rovasti Otto Myyryläinen iltapäivällä. Tehtiin myös linja-autolla tutustumisretki Sotainvaliidien Veljesliiton omistamaan sotatuberkuloottisten invaliidien ammatti-

---

ÄÄNEKOSKEN Kuurojenyhdistyksen pikkujoulujuhlaa vietetään joulukuun 6 p:nä Suolahdessa Kivistön talossa, osoite: Nakertaja. Tilaisuus alkaa klo 12.

LIEKSASSA pidetään esitelmäpäivät ja pikku-joulujuhla joulukuun 8—9 päivinä. Hyvä ohjelma, puhujana mm. toimittaja R. Pitkänen Helsingistä. Lisäksi elokuvaesityksiä. Alkaa lauantaina klo 19. Kokouspaikasta ilmoittavat tulijoille vastaanottajat asemalla. Tervetuloa!

KOUVOLAN kuurot viettävät kuusijuhlaa 8 p:nä joulukuuta luultavasti kirkkoseurakuntasalissa, alkaen lauantai-iltana klo 18. Rovasti Myyryläinen luvannut saapua. Toivotaan myöskin joulupukin tulevan. Tervetuloa!

RIIHIMÄEN Kuurojenyhdistys järjestää pikkujoulun ja esitelmätilaisuuden joulukuun 8—9 p:nä Pohjoisella kansakoululla, alkaen lauantaina klo 18. Hyvä ohjelma, Emil Mattila tulee ja joulupukki saapuu.

H:LINNAN Kuuromykkäin Yhdistyksen pikkujoulu vietetään tyttölyseossa 9. 12., klo 13. Joulupukki saapuu ja tarjoilua on y.m.

JÄRVISEUDUN Kuurojenyhdistys pitää joulujuhlan ja vuosikokouksen joulukuun 29—30 p:nä Vimpelin koululla. Puhujiksi ovat lupautuneet hammasteknikko Sulo Tyyniaho Oulusta, toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä sekä pari kuurojen ammattikoululaista. Ohjelmaan koetetaan saada mm. hauska näytelmä.

IISALMEN Kuurot r.y:n ja alaosastojen yhteiset vuosikokoukset ovat omassa talossa tammikuun 6 p:nä klo 15. Esillä sääntöjen määräämät ja Toivo Rautiaisen erottamista koskevat asiat. Jäsenkirjat mukaan.

Halutaan AHKERAA KOTIAPULAISTA

kuuroon perheeseen heti tai myöhemmin. Hyvälle hyvä palkka!
Arv. vastaukset pyydetään lähettämään osoitteella:
Rouva **Liisi Rannikko,** Hyrylä, Rusutjärvi.

kouluun Liperissä, jossa maamme eri puolilta kotoisin olevat invaliidit tutustutettiin lyhyen vierailuohjelman puitteissa kuuroihin ja heidän pyrkimyksiinsä. — Esitelmäpäivät olivat hyvin onnistuneet ja jättivät kaikesta nähdystä ja kuullusta pysyvän muiston osanottajien mieliin, jotka olivat myös kiitollisia emännille ruokatarjoilun järjestämisestä kokouspaikkaan.

PALOVETERAANI Adolf Marttilasta kirjoittaa Säynätsalon lehti seuraavaa:

Palosotilas Adolf Marttila on synt. 23. 6. 1890 Ruovedellä.

Tämä 61 v. veteraani kuuluu nykyisin S-salon VPK:n reserviin.

Paloalan kokemusta on hänellä 30 vuotta, joten tämä on sikäli harvinaista hänen kohdallaan koska ko. henkilö on kuuro.

Marttila sai innostuksen palokuntaan Helylän VPK perustavassa kokouksessa v. 1916, jossa liittyi palomiehen reippaaseen ja vastuunalaiseen riviin yhteiskunnan turvaamiseksi.

Tässä palokunnassa hän palveli 2 v., josta olosuhteiden pakottamana siirtyi veljensä luo Ruovedelle.

V. 1919 hän muutti S-saloon Joh. Parviaisen tehtaat Oy:n palvelukseen mallipuusepäksi jossa edelleen työskentelee.

V. 1921 perustettiin S-salon VPK. Marttila kuuluu myös tämän palokunnan perustaviin jäseniin, jotenka palomiehen veri veti mukaan. Näin ollen hän on kahden palokunnan perustajajäsen.

Marttila on kovasti pidetty palomiesten keskuudessa hilpeän ja iloisen luonteensa takia.

Palvelusmerkkejä on hänellä 15 v., 20 v., 25 v., ja 30 v. Palokuntaliiton myöntämä ansiomitali annettu 16/6 1951.

Tehtäviä, joita hänelle on annettu, on hän suorittanut ripeästi ja tunnontarkasti, joka onkin palokuntalaisen velvollisuus.

Toivokaamme tälle vanhalle kunnon veteraanille rauhaisaa ja leppoisaa elämän ehtoota rakkaiden muistojen parissa.

SYDÄMELLINEN KIITOKSENI Suomen Kuurojen Liiton keskushallitukselle arvokkaasta lahjasta merkkipäiväni johdosta. *Urho Lehtimäki*

SYDÄMELLINEN KIITOS Turun Kuurojenyhdistyksen, Vakka-Suomen Kuurojen kerhon, Urheiluseura Valppaan ja Naiskerhon johtokunnille, jäsenille ja työtovereille osakseni tulleesta suurenmoisesta huomaavaisuudesta 50-vuotispäiväni johdosta. Turussa 12. 10. 51.
Signe Vigrén.

OSTAN vanhoja vaatteita ja jalkineita, käyttääkseni niitä itse ja antaakseni toisille tarpeessa oleville,
Veikko Lämsä, Iisalmi.

†

Rakkaamme
EERO ERKKI SALLI
synt. 4. 4. 1920 Laviassa, kuoli kotonaan Kullaalla 27. 9. 1951. Syvästi kaivaten
Liisa, o.s. Anttila
Isä
Sisaret ja veljet perheineen.

»Arpa lankesi sinulle kauneimmasta maasta, onpa perintöosasi ihana.»

†

Herra on hyväksi nähnyt pois kutsua pitkän sairauden jälkeen iankaikkiseen lepoon
FRANS NESTOR AALLON
Synt. 10. 9. 1880, kuoli 25. 8. 1951
Rakkaudella muistaen
Puoliso ja lapset.

Haudan lepoon hiljaiseen
kutsui Herra väsyneen.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

56. vuosikerta 1951

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.
Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.
Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.
Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.
Tilaushinta: Koko vuodelta 1952 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.
Ilmoitushinnat: 1/1 siv. 10.000:—, 1/2 siv. 5.000:—, 1/4 siv. 2.500:—. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—. Lähempiä tietoja saa puh. 38 154.
Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Pohjoismainen viittomakieli 5 Nordisk teckenspråk

Virheitä: Kuvassa 10 pit. olla **museo**; 14 **kirjelaatikko**; 16 **postimerkki**; 17 **postimaksu**; 18 **juna**.

Tilattavaksi tarjotaan vuodeksi 1952

Prenumenera för år 1952 på

KUUROJEN LEHTI-

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 57 — 56 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet, yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1951.